

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 maja 2002 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, zwłaszcza w Afryce, sporządzonej w Paryżu dnia 17 czerwca 1994 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 34 ustęp 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, zwłaszcza w Afryce, sporządzonej w Paryżu dnia

17 czerwca 1994 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 2 października 2001 r. wyżej wymienioną konwencję. Dnia 14 listopada 2001 r. złożono Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi dokument ratyfikacyjny.

Zgodnie z artykułem 36 ustęp 1 konwencja weszła w życie dnia 26 grudnia 1996 r., a w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z artykułem 36 ustęp 2, dnia 12 lutego 2002 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się stronami Konwencji w podanych niżej datach:

Islamskie Państwo Afganistanu	1 listopada 1995 r.	Republika Gambii	11 czerwca 1996 r.
Republika Południowej Afryki	30 września 1997 r.	Republika Ghany	27 grudnia 1996 r.
Republika Albanii	27 kwietnia 2000 r.	Republika Grecka	5 maja 1997 r.
Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna	22 maja 1996 r.	Grenada	28 maja 1997 r.
Republika Angoli	30 czerwca 1997 r.	Gruzja	23 lipca 1999 r.
Królestwo Arabii Saudyjskiej	25 czerwca 1997 r.	Kooperacyjna Republika Gujany	26 czerwca 1997 r.
Antigua i Barbuda	6 czerwca 1997 r.	Republika Gwatemali	10 września 1998 r.
Republika Argentyńska	6 czerwca 1997 r.	Republika Gwinei	23 czerwca 1997 r.
Republika Armenii	2 lipca 1997 r.	Republika Gwinei-Bissau	27 października 1995 r.
Australia	15 maja 2000 r.	Republika Gwinei Równikowej	27 czerwca 1997 r.
Republika Austrii	2 czerwca 1997 r.	Republika Haiti	25 września 1996 r.
Republika Azerbejdżańska	10 sierpnia 1998 r.	Królestwo Hiszpanii	30 stycznia 1996 r.
Bahamy	10 listopada 2000 r.	Republika Hondurasu	25 czerwca 1997 r.
Państwo Bahrajnu	14 lipca 1997 r.	Republika Indii	17 grudnia 1996 r.
Ludowa Republika Bangladeszu	26 stycznia 1996 r.	Republika Indonezji	31 sierpnia 1998 r.
Barbados	14 maja 1997 r.	Irlandia	31 lipca 1997 r.
Republika Białoruś	29 sierpnia 2001 r.	Republika Islandii	3 czerwca 1997 r.
Królestwo Belgii	30 czerwca 1997 r.	Islamska Republika Iranu	29 kwietnia 1997 r.
Belize	23 lipca 1998 r.	Państwo Izrael	26 marca 1996 r.
Republika Beninu	29 sierpnia 1996 r.	Jamajka	12 listopada 1997 r.
Republika Boliwii	1 sierpnia 1996 r.	Japonia	11 września 1998 r.
Republika Botswany	11 września 1996 r.	Królestwo Jemenu	14 stycznia 1997 r.
Federacyjna Republika Brazylii	25 czerwca 1997 r.	Jordańskie Królestwo Haszymidzkie	21 października 1996 r.
Republika Bułgarii	21 lutego 2001 r.	Królestwo Kambodży	18 sierpnia 1997 r.
Burkina Faso	26 stycznia 1996 r.	Republika Kamerunu	29 maja 1997 r.
Republika Burundi	6 stycznia 1997 r.	Kanada	1 grudnia 1995 r.
Bhutan	25 sierpnia 1995 r.	Państwo Kataru	15 marca 1999 r.
Republika Chile	11 listopada 1997 r.	Republika Kazachstanu	9 lipca 1997 r.
Chińska Republika Ludowa	18 lutego 1997 r.	Republika Kenii	24 czerwca 1997 r.
Wyspy Cooka	21 sierpnia 1998 r.	Kiribati	8 września 1998 r.
Republika Chorwacji	6 października 2000 r.	Republika Kirgiska	19 września 1997 r.
Republika Cypryjska	29 marca 2000 r.	Republika Kolumbii	8 czerwca 1999 r.
Republika Czadu	27 września 1996 r.	Federalna Islamska Republika Komorów	3 marca 1998 r.
Republika Czeska	25 stycznia 2000 r.	Demokratyczna Republika Konga	12 września 1997 r.
Królestwo Danii	22 grudnia 1995 r.	Republika Konga	12 lipca 1999 r.
Republika Dżibuti	12 czerwca 1997 r.	Republika Korei	17 sierpnia 1999 r.
Dominika	8 grudnia 1997 r.	Republika Kostaryki	5 stycznia 1998 r.
Republika Dominikany	26 czerwca 1997 r.	Republika Kuby	13 marca 1997 r.
Republika Ekwadoru	6 września 1995 r.	Państwo Kuwejtu	27 czerwca 1997 r.
Arabska Republika Egiptu	7 lipca 1995 r.	Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna	20 września 1996 r.
Państwo Erytrei	14 sierpnia 1996 r.	Królestwo Lesotho	12 września 1995 r.
Federalna Demokratyczna Republika Etiopii	27 czerwca 1997 r.	Republika Libańska	16 maja 1996 r.
Republika Filipin	10 lutego 2000 r.	Republika Liberii	2 marca 1998 r.
Fidżi	26 sierpnia 1998 r.	Wielka Libijska Arabska Dżamahirija Ludowo-Socjalistyczna	22 lipca 1996 r.
Republika Finlandii	20 września 1995 r.	Królestwo Liechtensteinu	29 grudnia 1999 r.
Republika Francuska	12 czerwca 1997 r.	Wielkie Księstwo Luksemburga	4 lutego 1997 r.
Republika Gabońska	6 września 1996 r.	Była Jugosławijska Republika Macedonii	6 marca 2002 r.
		Republika Madagaskaru	25 czerwca 1997 r.
		Republika Malawi	13 czerwca 1996 r.
		Malezja	25 czerwca 1997 r.
		Republika Mali	31 października 1995 r.

Republika Malty	30 stycznia 1998 r.	Republika Tadżykistanu	16 lipca 1997 r.
Królestwo Maroka	7 listopada 1996 r.	Królestwo Tajlandii	7 marca 2001 r.
Republika Wysp Marshalla	2 czerwca 1998 r.	Zjednoczona Republika	
Mauretańska		Tanzanii	19 czerwca 1997 r.
Republika Islamska	7 sierpnia 1996 r.	Republika Togijska	4 października 1995 r.
Republika Mauritius	23 stycznia 1996 r.	Tonga	25 września 1998 r.
Meksykańskie		Republika Trynidadu i Tobago	8 czerwca 2000 r.
Stany Zjednoczone	3 kwietnia 1995 r.	Republika Tunezyjska	11 października 1995 r.
Republika Mołdowy	10 marca 1999 r.	Republika Turcji	31 marca 1998 r.
Mikronezja	25 marca 1996 r.	Turkmenistan	18 września 1996 r.
Monako	5 marca 1999 r.	Tuvalu	14 września 1998 r.
Mongolia	3 września 1996 r.	Republika Ugandy	25 czerwca 1997 r.
Republika Mozambiku	13 marca 1997 r.	Wschodnia	
Związek Myanmar	2 stycznia 1997 r.	Republika Urugwaju	17 lutego 1999 r.
Republika Namibii	16 maja 1997 r.	Republika Uzbekistanu	31 października 1995 r.
Nauru	22 września 1998 r.	Republika Vanuatu	10 sierpnia 1999 r.
Królestwo Nepalu	15 października 1996 r.	Boliwariańska	
Królestwo Niderlandów ¹	27 czerwca 1995 r.	Republika Wenezueli	29 czerwca 1998 r.
Republika Federalna Niemiec	10 lipca 1996 r.	Republika Węgierska	13 lipca 1999 r.
Federalna Republika Nigerii	8 lipca 1997 r.	Zjednoczone Królestwo	
Republika Nigru	19 stycznia 1996 r.	Wielkiej Brytanii	
Republika Nikaragui	17 lutego 1998 r.	i Irlandii Północnej ³	18 października 1996 r.
Niue	14 sierpnia 1998 r.	Socjalistyczna	
Królestwo Norwegii	30 sierpnia 1996 r.	Republika Wietnamu	25 sierpnia 1998 r.
Nowa Zelandia ²	7 września 2000 r.	Republika Włoska	23 czerwca 1997 r.
Sułtanat Omanu	23 lipca 1996 r.	Wspólnota Europejska	26 marca 1998 r.
Islamska Republika Pakistanu	24 lutego 1997 r.	Republika Wybrzeża	
Palau	15 czerwca 1999 r.	Kości Słoniowej	4 marca 1997 r.
Republika Panamy	4 kwietnia 1996 r.	Demokratyczna Republika	
Papua-Nowa Gwinea	6 grudnia 2000 r.	Wysp Świętego Tomasza	
Republika Paragwaju	15 stycznia 1997 r.	i Książęcej	8 lipca 1998 r.
Republika Peru	9 listopada 1995 r.	Republika Zambii	19 września 1996 r.
Republika Portugalska	1 kwietnia 1996 r.	Republika Zielonego Przylądka	8 maja 1995 r.
Republika Ruandyjska	22 października 1998 r.	Republika Zimbabwe	23 września 1997 r.
Rumunia	19 sierpnia 1998 r.	Zjednoczone Emiraty Arabskie	21 października 1998 r.
Saint Kitts i Newis	30 czerwca 1997 r.		
Saint Lucia	2 lipca 1997 r.		
Saint Vincent i Grenadyny	16 marca 1998 r.		
Republika Salwadoru	27 czerwca 1997 r.		
Samoa	21 sierpnia 1998 r.		
Republika San Marino	23 lipca 1999 r.		
Republika Senegalu	26 lipca 1995 r.		
Republika Seszeli	26 czerwca 1997 r.		
Republika Sierra Leone	25 września 1997 r.		
Republika Singapuru	26 kwietnia 1999 r.		
Republika Słowacka	7 stycznia 2002 r.		
Republika Słowenii	28 czerwca 2001 r.		
Wyspy Salomona	16 kwietnia 1999 r.		
Demokratyczno-Socjalistyczna			
Republika Sri Lanki	9 grudnia 1998 r.		
Stany Zjednoczone Ameryki	17 listopada 2000 r.		
Królestwo Suazi	7 października 1996 r.		
Republika Sudanu	24 listopada 1995 r.		
Republika Surinamu	1 czerwca 2000 r.		
Syryjska Republika Arabska	10 stycznia 1997 r.		
Konfederacja Szwajcarska	19 stycznia 1996 r.		
Królestwo Szwecji	12 grudnia 1995 r.		
Republika			
Srodkowoafrykańska	5 września 1996 r.		

2. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia następujące państwa złożyły podane niżej deklaracje:

ALGIERSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA

Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna nie uważa się związaną przepisami artykułu 28 ustęp 2 niniejszej konwencji, w związku z czym jakikolwiek spór musi zostać przedłożony Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości.

Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna oświadcza, że aby spór mógł zostać przedłożony Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, każdorazowo wymagana jest zgoda obu stron sporu.

„The People’s Democratic Republic of Algeria does not consider itself bound by the provisions of article 28, paragraph 2, of the [said Convention], to the effect that any dispute must be submitted to the International Court of Justice.

The People’s Democratic Republic of Algeria declares that for a dispute submitted to the International Court of Justice, the consent of both parties will be necessary in each case.”

REPUBLIKA AUSTRII

Republika Austrii oświadcza, że zgodnie z artykułem 28 konwencji uznaje oba środki rozstrzygnięcia sporów przewidziane w ustępie 2 jako obowiązkowe w stosunku do każdej Strony uznającej zobowiązanie dotyczące jednego lub obu tych środków rozstrzygnięcia sporów.

„The Republic of Austria declares in accordance with article 28 of the Convention that it accepts both of the means of dispute in paragraph 2 as compulsory in relation to any Party accepting an obligation concerning one or both of these means of dispute settlement.”

REPUBLIKA GWATEMALI

Republika Gwatemali oświadcza, że w stosunku do jakiegokolwiek sporu dotyczącego interpretacji lub stosowania konwencji uznaje ona arbitraż zgodnie z procedurami przyjętymi przez Konferencję Stron zawartymi w załączniku za stosowany na równi ze środkami rozstrzygnięcia sporów obowiązkowymi w stosunku do każdej Strony uznającej to zobowiązanie. Niniejsza deklaracja obowiązuje przez trzy miesiące po złożeniu depozytariuszowi pisemnego oświadczenia o jej wycofaniu.

„The Republic of Guatemala declares that, in respect of any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes arbitration in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable as a means of dispute settlement, compulsory in relation to any Party accepting the same obligation. This declaration shall remain in force until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depository.”

PAŃSTWO KUWEJTU

Jakikolwiek dodatkowy regionalny załącznik realizacyjny lub jakakolwiek poprawka do któregoś z dodatkowych regionalnych załączników realizacyjnych do konwencji wchodzi w życie w stosunku do Państwa Kuwejtu jedynie po złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, odpowiednio.

„With respect to the State of Kuwait, any additional regional implementation annex or any amendment to any regional implementation annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification or accession with respect thereto.”

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW

Królestwo Niderlandów oświadcza, zgodnie z artykułem 28 ustęp 2 niniejszej konwencji, że uznaje oba środki rozstrzygnięcia sporów, o których mowa w tym ustępie, jako obowiązkowe w stosunku do każdej strony, która uzna jeden lub oba z tych środków rozstrzygnięcia sporów.

„The Kingdom of the Netherlands declares, in accordance with paragraph 2 of article 28 of [the said Convention] that it accepts both means of dispute settlement referred to in that paragraph as compulsory in relation to any Party accepting one or both of these means of dispute settlement.”

NOWA ZELANDIA

Jakikolwiek dodatkowy regionalny załącznik realizacyjny lub jakakolwiek poprawka do któregoś z dodatkowych regionalnych załączników realizacyjnych do konwencji wchodzi w życie w stosunku do Nowej Zelandii jedynie po złożeniu przez Rząd Nowej Zelandii jej dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do tej konwencji.

„Any additional regional implementation annex or any amendment to any regional implementation annex to the Convention shall enter into force for New Zealand only upon the Government of New Zealand's deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.”

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

- (1) Pomoc zagraniczna — Stany Zjednoczone uznają, że jako „państwo rozwinięte”, stosownie do artykułu 6 konwencji i jej załączników, nie są zobowiązane do spełniania szczególnych wymogów dotyczących funduszy lub innych szczególnych wymogów zapewnienia jakichkolwiek środków pomocy, włącznie z technologią, w stosunku do jakiegokolwiek „państwa dotkniętego” określonego w artykule 1 konwencji.
- (2) Środki finansowe i mechanizm — Stany Zjednoczone uznają, że zarówno artykuł 20, jak i 21 konwencji nie nakłada obowiązku zapewniania określonego poziomu funduszy na Globalny Fundusz Ekologiczny lub Globalny Mechanizm dla realizowania celów konwencji lub jakiegokolwiek innego celu.
- (3) Zagospodarowanie ziemi przez Stany Zjednoczone — Stany Zjednoczone uznają, że zgodnie z artykułem 1 konwencji są „rozwiniętym Państwem-Stroną” i że nie mają obowiązku przygotowywać programu działań stosownie do części III sekcja I konwencji. Stany Zjednoczone uznają także, że nie muszą być dokonywane żadne zmiany w ich istniejących programach i praktykach zagospodarowania ziemi w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z artykułu 4 lub 5 konwencji.
- (4) Procedura prawna przyjmowania poprawek do konwencji — zgodnie z artykułem 34 ustęp 4, każdy dodatkowy regionalny załącznik realizacyjny lub jakakolwiek poprawka do któregoś z dodatkowych regionalnych załączników realizacyjnych do konwencji wchodzi w życie w stosunku do Stanów Zjednoczonych jedynie po złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, odpowiednio.
- (5) Rozstrzygnięcie sporów — Stany Zjednoczone przychylają się do uznania za obowiązkowe oba środki rozstrzygnięcia sporów określone w artykule 28 ustęp 2 i uznają, że nie są związane rezultatem, wyrokiem, wnioskami lub zaleceniami procedury pojednawczej wszczętej na podstawie artykułu 28 ustęp 6. W stosunku do jakiegokolwiek sporu powstałego co do konwencji Stany Zjednoczone nie uznają ani nie przyjmują jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

„(1) Foreign assistance. — The United States understands that, as a “developed country”, pursuant to Ar-

ticle 6 of the Convention and its Annexes, it is not obligated to satisfy funding requirements or other specific requirements regarding the provision of any resource, including technology, to any "affected country", as defined in Article 1 of the Convention. The United States understands that ratification of the Convention does not alter its domestic legal processes to determine foreign assistance funding or programs.

(2) Financial resources and mechanism. — The United States understands that neither Article 20 nor Article 21 of the Convention impose obligations to provide specific levels of funding for the Global Environmental Facility, or the Global Mechanism, to carry out the objectives of the Convention, or for any other purpose.

(3) United States land management. — The United States understands that it is a "developed country party" as defined in Article 1 of the Convention, and that it is not required to prepare a national action program pursuant to Part III, Section 1, of the Convention. The United States also understands that no changes to its existing land management practices and programs will

be required to meet its obligations under Articles 4 or 5 of the Convention.

4) Legal process for amending the Convention. — In accordance with Article 34 (4), any additional regional implementation annex to the Convention or any amendment to any regional implementation annex to the Convention shall enter into force for the United States only upon the deposit of a corresponding instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5) Dispute settlement. — The United States declines to accept as compulsory either of the dispute settlement means set out in Article 28 (2), and understands that it will not be bound by the outcome, findings, conclusions or recommendations of a conciliation process initiated under Article 28 (6). For any dispute arising from this Convention, the United States does not recognize or accept the jurisdiction of the International Court of Justice."

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Cimoszewicz*

¹ W stosunku do Królestwa w Europie.

"For the Kingdom in Europe"

² Zgodnie ze statusem konstytucyjnym Tokelau i biorąc pod uwagę jego zaangażowanie w rozwój autonomii poprzez samostanowienie, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, niniejsza ratyfikacja nie obejmuje Tokelau, dopóki nie zostanie złożona depozytariuszowi odpowiednia deklaracja przez Rząd Nowej Zelandii, po stosownej konsultacji z tym terytorium.

"With a declaration to the effect that consistent with the constitutional status of Tokelau and taking into account its commitment to the development of self-government through an act of self-determination under the Charter of the United Nations, this ratification shall not extend to Tokelau unless and until a Declaration to this effect is lodged by the Government of New Zealand with the Depositary on the basis of appropriate consultation with that territory."

³ W stosunku do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, brytyjskich Wysp Dziewiczych, Wyspy Świętej Heleny i Wniebowstąpienia; 24 grudnia 1996 r. Rząd Wielkiej Brytanii poinformował Sekretarza Generalnego, że konwencję stosuje się do Księstwa Montserrat.

"For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the British Virgin Islands, St. Helena and Ascension Island. Subsequently, on 24 December 1996, the Government of the United Kingdom notified the Secretary-General that the Convention would apply to Montserrat."